

امروز دین‌داری یعنی مواجهه با جبهه باطل

رئیس پژوهشگاه نظامی اسلامی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه
حجت‌الاسلام‌المسلمین سیدسجاد ایزدعی

امروز جهان به این باور رسیده است که تمدن غربی و مدعی حقوق بشر و حمایت از مظلومان، خود بزرگ‌ترین حامی ظلم و ظالمان است و طبیعتاً هر آنچه امروز اسرائیل انجام می‌دهد، بیشتر ناشی از حمایت همه‌جانبه غرب به‌ویژه آمریکا از اوست؛ این یعنی طبیعتاً از بین رفتن تمدن غربی و نظم موجود جهانی. امروز دیگر فقط مسلمانان نیستند که از مردم مظلوم فلسطین حمایت می‌کنند، بلکه جنایات اسرائیل در غزه، آزادگان در سراسر جهان را به اعتراض و حرکت واداشته است. علاوه بر آنکه امام خمینی^(ع) اسرائیل را غده سرطانی معرفی کردند. اندیشمندانی همچون امام موسی صدر نیز تعبیر جالبی درباره این رژیم غاصب دارند؛ امام موسی صدر می‌گوید: «اگر شیطان یک سو باشد و اسرائیل سوی دیگر، ما طرف شیطان قرار می‌گیریم!». این یعنی رژیم جعلی به قدری فاسد، ظالم، جانی و کودک‌کش است که حتی شیطان را در ردالت، روسفید کرده است.

جهانی شدن نفرت علیه اسرائیل

باید شریان‌های حیات نیم‌بند این رژیم را از بین ببریم؛ مثل آنکه در جهان، کالای صهیونیستی استفاده نشود؛ چنان‌که یعنی راه ورود این کالاها را به کشورشان بستند. نفرت جهانی از این رژیم باید فراگیر شود تا نتواند جنایات خود را عادی‌سازی کند. از مسائل مهم در همه نظام‌های سیاسی، جمعیت است. جمعیت عنصر مقوم یک دولت تلقی می‌شود. رژیم جعلی از یک سو جمعیت ندارد و مهاجران را جذب می‌کند و به آن‌ها امکانات می‌دهد و از دیگر سو با ساکنان اصلی فلسطین مواجه است که خطری دائمی برای هویت جعلی آن‌ها محسوب می‌شوند. لذا عملاً فلسطینیان را از وطن خود کوچ اجباری می‌دهد و بسیاری از آن‌ها در اردوگاه‌های لبنان، سوریه و اردن زندگی می‌کنند. آن‌ها تصمیم گرفته بودند جمعیت ۲ میلیون ورخته‌ای غزه را هم بیرون کنند اما با مقاومت مردم مواجه شدند. آن‌ها با این رویکرد جمعیتی و با کمک نهادهای بین‌المللی و وتوهای آمریکا و سلاح‌های غربی، نسل‌کشی را دامن زده‌اند و می‌خواهند ساکنان فلسطین را از بین ببرند تا مدعی‌ای برای سرزمین‌های اشغالی نداشته باشند. علاوه بر مسئله و رویکرد جمعیتی، صهیونیست‌ها دلیل سیاسی نیز در این نسل‌کشی‌ها دارند؛ در پروتکل‌های یهود، هرانسانی غیر از یهودیان به‌مثابه انسان تلقی نمی‌شود و چه‌بسا حیوان تلقی شود که به‌راحتی می‌توان او را از بین برد!

دین‌دار خوبی باشیم!

با یک نگاه کلان، دین‌داری به معنای استقرار حاکمیت دین خدا و ارزش‌های الهی و قرآن و سیره پیامبر^(ص) است، نه صرفاً برپایی نماز و روزه و انجام مناسک دینی. اگر دین‌داری صرفاً به انجام مناسک دینی بود، باید خوارج معاصر امیرالمؤمنین^(ع) هم دین‌دار تلقی می‌شدند اما آن‌ها صرفاً به ظواهر دین، اکتفا و روح دین یعنی ولایت امیرالمؤمنین^(ع) را انکار کردند. دین‌داری در عصر حاضر، مواجهه با جبهه باطل است و این جبهه به عیان معلوم است؛ اینکه نظام سلطه و ظلم کجاست و مظلومان و حق‌طلبان کجا قرار دارند و طبیعتاً مسلمین مدعی دین‌داری، در وهله اول در جبهه حق قرار می‌گیرند؛ همچنان‌که باید در مواجهه تمدنی، جای‌گذاری خود را معلوم کنند؛ اینکه در جبهه حق هستند و از مظلوم دفاع می‌کنند یا همراه و همدگر ظالم‌اند؟ طبیعتاً عزت و کرامت انسانی، عزت مسلمین و عزت شهروندانی که خانه‌هایشان غضب شده است و عزت قبیله اول مسلمین را نمی‌توان کنار گذاشت و با اسرائیل و آمریکا و طاغوت و استکبار نجنگید. همه مناسک دینی اعم از روزه رمضان و نماز و اتصال به خدا و معنویت، باید مقدمه‌ای باشد برای اینکه در جبهه‌گیری‌ها بتوانیم جای خود را خوب، مشخص و اولویت‌بندی کنیم.

بردار و بخوان

مهربانی بی‌حد

سمانه رضوانی! «ما باید اهل محاسبه باشیم؛ هرچند اهل توبه نباشیم و تدارک نکنیم. خود محاسبه مطلوب است. اگر بدانیم فلان روز حسینی و فلان روز یزیدی هستیم، بهتر از این است که اصلاً ندانیم یزیدی هستیم یا حسینی. سرانجام ممکن است روزی به خود بباییم و بخواهیم تدارک کنیم. با توجه به عیوب خویش و اصلاح آن‌ها، فرصت رسیدگی به حساب هر روز خود را نذاریم، چه رسد به حساب مردم؛ برترین مردم کسی است که پرداختن به عیوب خودش، او را از پرداختن به عیوب دیگران بازدارد. متن بالا از کتاب «رحمت واسعه» است.

این کتاب براساس آنچه از سخنان و بیانات و درس‌گفتارهایی که از آیت‌... بهجت برای ما به جامانده است با کوشش پژوهشگران، گردآوری شده است. مرکز تنظیم آثار آیت‌... محمدتقی بهجت، سال ۱۳۹۴ این کتاب را منتشر کرد. نام کتاب از جمله «خدا می‌داند که قضایای حضرت سیدالشهدا^(ع) چه «رحمت و اسعای» است». برگرفته شده است. خواندن این کتاب برای افرادی که به آثار و سخنان این عالم فرزانه علاقه‌مندان توصیه می‌شود.

کتاب سه بخش دارد:

● راه و روش آیت‌... بهجت

«روزی شنید که مداحی، شعری می‌خواند و در آن از چشم و ابروی امام معصوم سخن می‌گوید. پس از پایان مجلس، پیغام داد که به مداح بگویید خیلی از چشم و ابرو سخن نگوید. مقام امام را وصف کند و عظمت معصوم را در اشعارش نشان دهد. اصرار می‌کرد که وقتی مجلس برگزار می‌کنید، برتری‌ها و امتیازهای اهل بیت^(ع) و فضایل و مناقب این حضرات را بگویید و در برابر این قضیه ابراز احساسات کنید».

● سخنرانی‌ها و بیانات آیت‌...:

«در شهر خودش هم غریب بود؛

قبل از صادقین و باقرین علیهما السلام، اصلاً سیدالشهدا^(ع)، علی بن الحسین و حسن بن علی^(ع) تعداد نادری روایت نقل شده است. مردم اصلاً کاری به این‌ها نداشتند. حتی از این بالاتر نقل شده که ابن عباس و حضرت سیدالشهدا با هم بودند. یک نفر آمد از ابن عباس مسئله‌ای را سؤال کرد، سیدالشهدا^(ع) جوابش را داد. آن شخص گفت: از تو سؤال نکردم؛ یعنی از ابن عباس سؤال کردم. تا به این درجه از اهل بیت^(ع) دور بودند. ابن عباس فرمود: «هذا من معادن العلم؛ او از معادن علم است. او را با دیگران قیاس مکن!».

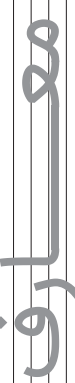
● پرسش‌ها و پاسخ‌ها

«روزی در حرم رضوی، جوانی به او گفت: «آقا! ما که جوانیم، از پا افتادیم، شما خسته نمی‌شوید؟». حرفی نزد. تمام رواق‌ها را طی کرد و از صحن‌ها هم گذشت. در طول مسیر برای بسیاری از اموات، فاتحه می‌خواند. از حرم که خارج شد، دست در جیب کرد و پولی به آن جوان داد و گفت: «به مغازه عطاری برو و داروی عین، شین، قاف (عشق) طلب کن و مصرف کن تا خسته نشوی».

شهر
SHAHARNEWS.IR
شماره ۳۳۳
شماره ۳۳۳
شماره ۳۳۳

۱۴

مروری بر اعمال و وقایع ماه ربیع الثانی

بهاری در دل پاییز

حمیده ذاکری! وارد ماه ربیع الثانی (ربیع‌الآخر) شده‌ایم. مهم‌ترین واقعه این ماه، ولادت باسعادت امام حسن عسکری^(ع)، پدر بزرگوار حضرت بقیه‌ا...^(ع) است؛ البته برای ما عاشقان و شیفتگان اهل بیت^(ع) این ماه، یادآور اندوه و غم فراوان نیز هست. در بعضی روایات آمده است در ماه ربیع الثانی، پاره تن رسول ا...^(ص) رخت از دنیا بسته‌اند و این ماه رنگ‌وبوی دیگری از ماتم نیز دارد. با توجه به این مناسبت‌ها و به‌دلیل فرارسیدن ماه ربیع الثانی، به‌سراغ آداب و اعمال توصیه‌شده در این ماه رفته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

اعمال ماه ربیع الثانی چگونه است؟

● به وقت رؤیت ماه، بر زیان راندن ا... اکبر و تهلیل (لااله الا... گفتن).

● غسل و طهارت در اول ماه.

● روزه گرفتن در روز پنجشنبه اول، وسط و آخر ماه و همچنین روز دهم این ماه.

نماز اول ماه

● از مهم‌ترین اعمال در شب اول ماه «ربیع‌الثانی»، به‌جا آوردن دو رکعت نماز است که در رکعت اول بعد از سوره حمد، سی مرتبه «قل هو...» و در رکعت دوم بعد از سوره حمد، سی مرتبه «أنا أنزلناه» خوانده می‌شود. همچنین بعد از خواندن این نماز، دادن صدقه ثواب بسیاری دارد. در روز اول «ربیع‌الثانی»، دعا و استغفار به درگاه پروردگار نیز فضیلت فراوانی دارد.

دعای بعد از نماز اول ماه با این فراز: «بِسْمِ... الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى... رُفْقًا وَ يَتَلَمَّ مُسْتَفْتَهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ».

دعای مخصوص ماه ربیع الثانی

● مرحوم سیدبن طاووس، برای روز اول این ماه، دعایی را ذکر کرده است که می‌توانید در کتاب اقبال آن را مشاهده کنید. (اقبال، صفحه ۶۱۶) با این فراز: «اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ»

روز ولادت امام حسن عسکری^(ع)

● هر کدام از ائمه معصوم برای ما بوی و رنگ خاص خود را دارند. همه آن‌ها چراغ‌های روشنی‌اند برای هدایت ما در تاریکی زمین؛ امام حسن عسکری^(ع) در برآمدن حوائج معروف‌اند. هرچند ائمه معصوم^(ع) در تمام حوائج بندگان خدا وسیله‌اند، ولی هریک از آن‌ها را خصوصیتی برای پاره‌ای از حوائج ویژه است؛ چنان‌که دعای توسل گواه این مدعا است. خصوصیت این امام همام، توسل برای رفع حوائج اخروی است (المراقبات، صص ۸۹ و ۹۰). روز میلاد ایشان را خوب است با شادی و برگزاری جشن پاس بداریم. در این روز توصیه شده است و مستحب است به شکرانه این نعمت روزه بگیریم.

مهم‌ترین وقایع ماه ربیع الثانی

● از شیخ طوسی نقل شده است در این ماه نماز واجب شد.

● قیام توأبین در یکم ربیع‌الثانی سال ۶۵ هجری قمری رخ داده است.

● میلاد مسعود امام حسن عسکری^(ع) در ۱۰ ربیع‌الثانی ۲۳۲ هجری قمری رقم خورده است و بعضی می‌گویند آن حضرت در ماه رمضان متولد شده‌اند.

● وفات موسی مبرقع، پسر امام جواد^(ع)، در ماه ربیع‌الثانی سال ۲۹۲ قمری.

● درگذشت معاویه بن یزید بن معاویه بن ابوسفیان در سال ۶۴ هجری قمری.

● هلاکت هشام بن عبدالملک بن مروان و چند تن از خلفای عباسی همچون معتصم عباسی و منتصر عباسی.

● روز شانزدهم ربیع‌الثانی بنا بر نقلی، آغاز قیام مختار در کوفه، به خون‌خواهی شهیدان کربلا در سال ۶۶ هجری است (بحار الانوار، جلد ۴۵، صفحه ۳۳۳، حدیث ۲).

● وفات حضرت فاطمه معصومه^(ص) در روز دهم این ماه است ایشان برای دیدن برادر بزرگوارشان حضرت امام رضا^(ع) به ایران آمده بودند و به‌سمت خراسان حرکت کردند اما پس از حوادثی در شهر ساوه بیمار شدند و سپس در شهر قم از دنیا رفتند.

● شهادت حضرت فاطمه^(ص)؛ برای شهادت پاره تن رسول خدا^(ص) تاریخ‌های متفاوتی نقل شده است یکی از روایات‌های موجود برای این واقع اسفناک دهه فاطمیه در ربیع الثانی است یعنی روایت ۴۰ روز بعد از شهادت رسول خدا^(ص) که مصادف با ۸ تا ۱۰ ربیع‌الثانی است.

● ولادت «حضرت عبدالعظیم^(ع)»؛ حضرت عبدالعظیم^(ع) در شمار اصحاب امام رضا^(ع)، امام جواد^(ع) و امام‌هادی^(ع) بوده‌اند و مشمول تمجید فراوان قرار گرفته‌اند.

روشنا

هیچ عبادتی بالاتر از ادای حق مؤمن نیست. (بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۲۴۲).

امام جعفر صادق^(ع)؛ ما عُبِدَا... یسئُ افضل من اداء حقِّ المؤمن

هزار راهی که ابراهیم رفت

داستان ابراهیم^(ع) ۳

اما خورشید هم غروب کرد؛ «من بیزارم از هر الهه‌ای که برای خدا شریک می‌گیرید». فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ تَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفْلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (انعام، ۷۸). همه این استدلال‌ها را انگار نشنیدند. با ابراهیم^(ع) بحث می‌کردند و قبول نمی‌کردند و گاهی هم ابراهیم را از بت‌هایشان می‌ترساندند. اما ابراهیم دلش محکم بود؛ «من از بت‌های شما بترسم؟». وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَسْوَكَتُمْ... (انعام، ۸۱).

قصه ابراهیم به اینجا ختم نشد...

فَلَمَّا أَفْلَ قَالَ لَا أَجِبُ الْآفِلِينَ» (انعام، ۷۶). ماه را دید که از ستاره بزرگ‌تر است و برنورتر، گفت؛ ماه خدای من است» اما سپیده که زد، ابراهیم هرطور بود، باید ناتوانی الهه‌های آن‌ها را نشان می‌داد. شب شد. ابراهیم^(ع) به ستاره‌ها نگاه کرد. «بله، فهمیدم؛ من ستاره را به خدایی قبول می‌کنم». همه متعجب بودند. وقتی روز شد و ستاره‌ها رفتند، گفت دوست ندارم چیزی را که غروب می‌کند، به خدایی بپذیرم؛ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي

تنها استدلال قومش وقتی می‌گفت چرا این‌ها را رامی‌پرستید، این بود که پدرانمان هم این‌ها را پرستیدند و ما هم به روش آن‌ها عمل می‌کنیم. ابراهیم هرطور بود، باید ناتوانی الهه‌های آن‌ها را نشان می‌داد. شب شد. ابراهیم^(ع) به ستاره‌ها نگاه کرد. «بله، فهمیدم؛ من ستاره را به خدایی قبول می‌کنم». همه متعجب بودند. وقتی روز شد و ستاره‌ها رفتند، گفت دوست ندارم چیزی را که غروب می‌کند، به خدایی بپذیرم؛ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي

سمانه رضوانی! در شماره‌های قبل از ابراهیم^(ع) گفتیم و آنچه او در زمان حیات پرپرکت خود با آن روبه‌رو بود. امروز هم داستان این پیامبر بزرگ خدا را براساس آیات قرآن ادامه می‌دهیم. ابراهیم تنها پیامبری نبود که برای هدایت قومش، راه‌های مختلفی می‌رفت. رسالتش همین بود که مردم را به خداپرستی دعوت کند. قوم و مردم زمان او بت‌پرست بودند و الهه‌هایی داشتند که آن‌ها را به خدایی می‌خواندند. حتی پدرش هم به آیین بقیه مردم بود و همین، ماجرا را غم‌انگیزتر می‌کرد اما او دلش به خدا محکم بود.

شنیدنی